

sikre, at Lovgivningsmagten kunde staa fuldkommen frit, naar Kommissionen en Gang havde truffet sin Afgørelse, at de Begunstigelser, som ere givne efter Loven af 1863, og som ere fornyede efter den Tid for 10 Aar ad Gangen, skulde, naar de nu udløbe i 1913, ikke fornyes for længere Tid end 3 Aar, idet man ønskede at have fuldkommen klar Bane, naar den Tid kom, der nu antagelig snart vil komme, da man vil kunne forhandle om det Forslag, som vil fremgaa af vedkommende Kommissions Overvejelser. Jeg fandt, at det var korrekt at følge den Vej, som saaledes i Fjor blev betegnet af Lovgivningsmagten, ved at fastsætte, at der efter Udiøbet af 1913 ikke gives nye Bevillinger til nogen som helst Banks Sparekasseseafdeling med Hensyn til Fritagelse for Stempelafgift, med andre Ord at hele Forholdet til den Tid lægges i Lovgivningsmagtens Haand, og Lovgivningsmagten vil til den Tid have fornøden Vejledning, antager jeg, i den Kommissionsbetænkning, som da vil foreligge. Det glæder mig, at vi af dette meget omstridte Spørgsmaal have fundet en Løsning, som synes at kunne tilfredstille alle Parter.

Jeg skal endelig rette et Par Bemærkninger til nogle af de ærede Medlemmer, der have talt. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) sagde, at han forbeholdt sig, at vi i den kommende Tid, naar det var muligt, burde gaa ned med Hensyn til de foreslaaede Stempelafgifter paa rørlig Ejendom. Jeg vil gerne udvide det, som det ærede Medlem har sagt. Jeg er, som det tydelig vil fremgaa af mine Udtalelser, ikke nogen Ven af Stempelbeskatning, og jeg vil ubetinget mene, at naar Staten var velholden, burde vi ikke gaa til en Forøgelse af de Afgifter, vi have, men burde maaske endog paa enkelte Omraader — men ganske vist paa fast Ejendom — gaa til Nedsættelser, og naar jeg foreslaar disse Forhøjelser, er det naturligvis, som det ofte er blevet sagt, fordi vi maa søge nye Indtægter for Statskassen og paa saadanne Omraader, hvor de ikke virke særlig trykkende, hvilket jeg ikke tror, at de her foreslaaede Afgifter ville gøre. Og bliver Statskassen en Gang saa velstaaende, at den kan undvære disse Forhøjelser, vil jeg særdeles gerne, hvis jeg til den Tid faar med disse Sager at gøre, række Haand til, at vi komme til Nedsættelser, men jeg vil blot tage det Forbehold overfor, hvad det ærede Medlem har sagt, at disse Nedsættelser maa fuldt saa vel gælde Stempler

paa fast Ejendom som paa rørlig Ejendom. Det, her sker, er egentlig det, at der bringes en vis Ligelighed tilveje mellem Stempel paa fast Ejendom og paa rørlig Ejendom, og gaar man senere ned med Stemplet paa rørlig Ejendom, maa man saa meget mere gøre det overfor fast Ejendom, som er forholdsvis ikke lidt stærkere beskattet. Det er anført, at den faste Ejendom ikke omsættes saa ofte som rørlig Ejendom, og det er rigtigt, men det er en bekendt Sag, at fast Ejendom alligevel omsættes meget hyppigt, og at denne Omsætnings Hyppighed har Tendens til en Stigning, og at Stempel for Omsætning af faste Ejendomme er meget højere end den gennemsnitlige Stempelafgift for den rørlige Ejendoms Omsætning, idet man for en Del af det, for Hovedmassens Vedkommende, er nede paa 3die Klasse, for en Del paa 2den Klasse og kun ganske undtagelsesvis kommer op til 1ste Klasse, nemlig for Aktier, der ere Ihændehaverpapirer.

Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) stillede det Spørgsmaal til mig, om de 20 pCts Forhøjelse af de Tinglæsningsgebyrer, der hidtil ere svarede ifølge Sportelreglementets § 156, ere bortfaldne. Dette kan jeg besvare med et rent Ja, de ere efter min Mening ifølge hele Sammenhængen i Lovforslaget at betragte som bortfaldne. Naar man ikke udtrykkelig ophæver Sportelreglementets § 156, ligger det i, at denne Paragraf ikke blot vedrører Tinglæsningsgebyrerne, men ogsaa forskellige andre Afgifter, hvor man ikke ønsker Bestemmelsen om de 20 pCts Forhøjelse fjernet. Men at den bortfalder for Tinglæsningsgebyrernes Vedkommende, som det hele drejer sig om, anser jeg for utvivlsomt. Hvis der siges, som det ærede Medlem antydede, at Retsbetjentene maaske ikke ville rette sig derefter, er det noget, der ligger i Skattedepartementets Haand, og dette vil vide at gennemføre den Fortolkning, som af hele Sammenhængen fremgaar som den rette.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig, var, om jeg kunde billige et Ændringsforslag, der gik ud paa, at Stempelafgiften ved Køb og Forpagtning — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — og lignende Retshandler, hvor der ikke er fastsat noget andet i Dokumentet, skulde deles lige mellem de paagældende Parter. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg kunde gaa med til et Ændringsforslag derom. Dertil vil jeg sige, at det kunde jeg ønske at overveje lidt endnu. Jeg skal,